तन्तु यज्ञं महाबाहुरासमोप्तेर्जनार्दनः । ररक्ष भगवाञ्छौरिः शार्ङ्गचक्रगदाधरः ।
ततस्त्ववभृतस्नातं धर्म्मात्मानं युधिष्ठिरं । समस्तं पार्थिवं चक्रमुपगम्येदमब्रवीत् । १९००
दिष्ट्या वर्द्धसि धर्म्मज्ञ साम्राज्यं प्राप्तवानसि । आजमीढाजमीढानां यशः संवर्धितं त्वया ।
कर्म्मणैतेन राजेन्द्र धर्म्मश्च सुमहान् कृतः । आपृच्छामो नरव्याघ्र सर्व्वकामैः सुपूजिताः ।
स्वराष्ट्राणि गमिष्यामस्तदनुज्ञातुमर्हसि । श्रुत्वा तु वचनं राज्ञां धर्म्मराजो युधिष्ठिरः ।
यथाऽर्हं पूज्य नृपतीन् भ्रातॄन्सर्व्वानुवाच ह । राजानः सर्व्व एवैते प्रीत्याऽस्मान् समुपागताः ।
प्रस्थिताः स्वानि राष्ट्राणि मामापृच्छ्य परन्तपाः । तेऽनुव्रजत भद्रं वो विषयान्तं नृपोत्तमान् । १९०५
भ्रातुर्व्वचनमाज्ञाय पाण्डवा धर्म्मचारिणः । यथाऽर्हं नृपतीन् सर्व्वानेकैकं समनुव्रजन् । विराटमन्वयात्तूर्णं धृष्टद्युम्नः प्रता
पवान् ।
धनञ्जयो यज्ञसेनं महात्मानं महारथं । भीष्मञ्च धृतराष्ट्रञ्च भीमसेनो महाबलः ।
द्रोणन्तु ससुतं वीरं सहदेवो युधांपतिः । नकुलः सुबलं राजन् सहपुत्त्रं समन्वयात् ।
द्रौपदेयाः ससौभद्राः पार्व्वतीयान् महारथान् । अन्वगच्छंस्तथैवान्यान् चत्रियान् चत्रियर्षभाः ।
एवं सुपूजिताः सर्व्वे जग्मुर्व्विप्राः सहस्रशः । गतेषु पार्थिवेन्द्रेषु सर्व्वेषु ब्राह्मणेषु च । १९१०
युधिष्ठिरमुवाचेदं वासुदेवः प्रतापवान् । आपृच्छे त्वां गमिष्यामि द्वारकां कुरुनन्दन ।
राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं दिष्ट्या त्वं प्राप्तवानसि । तमुवाचैवमुक्तस्तु धर्म्मराजो जनार्द्दनं ।
तव प्रसादाद्गोविन्द प्राप्तः क्रतुवरो मया । चत्रं समग्रमपि च त्वत्प्रसादाद्वशे स्थितं ।
उपादाय बलिं मुख्यं मामेव समुपस्थितं । कथं तद्गमनार्थं मे वाणीवितरतेऽनघ ।
नह्यहं त्वामृते वीर रतिं प्राप्नोमि कर्हिचित् । अवश्यञ्चैव गन्तव्या भवता द्वारका पुरी । १९२५
एवमुक्तः स धर्म्मात्मा युधिष्ठिरसहायवान् । अभिगम्याब्रवीत्प्रीतः पृथां पृथुयशा हरिः । साम्राज्यं समनुप्राप्ताः पुत्त्रास्तेऽद्य पितृ
ष्वसः ।
सिद्धार्था वसुमन्तश्च सा त्वं प्रीतिमवाप्नुहि । अनुज्ञातस्त्वया चाहं द्वारकां गन्तुमुत्सहे ।
सुभद्रां द्रौपदीञ्चैव सभाजयत केशवः । निष्क्रम्यान्तःपुरात्तस्माद्युधिष्ठिरसहायवान् ।
स्नातश्च कृतजप्यश्च ब्राह्मणान्स्वस्ति वाच्य च । ततो मेघवपुःप्रख्यं स्यन्दनञ्च सुकल्पितं ।
योजयित्वा महाबाहुर्दारुकः समुपस्थितः । उपस्थितं रथं दृष्ट्वा तार्क्ष्यप्रवरकेतनं । १९२०
प्रदक्षिणमुपावृत्य समारुह्य महामनाः । प्रययौ पुण्डरीकाक्षस्ततो द्वारवतीं पुरीं ।
तंपद्भ्यामनुवव्राज धर्म्मराजो युधिष्ठिरः । भ्रातृभिः सहितः श्रीमान् वासुदेवं महाबलं ।
ततो मुहूर्त्तं संगृह्य स्यन्दनप्रवरं हरिः । अब्रवीत्पुण्डरीकाक्षः कुन्तीपुत्त्रं युधिष्ठिरं ।
अप्रमत्तः स्थितो नित्यं प्रजाः पाहि विशाम्पते । पर्जन्यमिव भूतानि महाद्रुममिव द्विजाः ।
बान्धवास्त्वोपजीवन्तु सहस्राक्षमिवामराः । कृत्वा परस्परेणैव सम्विदं कृष्णपाण्डवौ । १९२५
अन्योन्यं समनुज्ञाप्य जग्मतुः स्वगृहान् प्रति । गते द्वारवतीं कृष्णे सात्वतप्रवरे नप ।